

*Солдат Ананьєв А. П., курсант 345 навчальної групи,
Табуненко В. О., кандидат технічних наук, доцент
Харківський національний університет Повітряних Сил*

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ ПОРАНЕНИМ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ

Розміри бойових втрат залежать від багатьох факторів: масштабів і цілей військових операцій, бойових і моральних якостей особового складу, кількісних і якісних характеристик озброєння і засобів захисту від них, та інших факторів, пов'язаних з веденням бойових дій. При веденні бойових дій за організацію першої допомоги пораненим військовослужбовцям відповідальність несе командир підрозділу. Перша допомога повинна надаватися негайно, не зважаючи на обстріл з боку противника. В обов'язки командира входить організації пошуку, збору, вносу (вивозу) і евакуації поранених військовослужбовців з поля бою. Своєчасний пошук поранених на полі бою, надання їм першої допомоги і переміщення в укриття має велике значення для збереження життя поранених і якнайшвидшого повернення їх до строю:

- чим швидше буде надано першу допомогу при кровотечі, тим менше буде загрози життю пораненого від втрати великої кількості крові;
- якнайшвидша іммобілізація, введення протибольових засобів зменшують небезпеку виникнення шоку у поранених;
- швидко накладена асептична пов'язка на рану оберігає її від попадання вторинної інфекції;
- своєчасне укриття пораненого на полі бою охоронить його від вторинних поранень, від небезпеки бути розчавленими технікою, що рухається.

Існують різні способи пошуку і збору поранених на полі бою. Вибір способу залежить від бойової обставини, місцевості, метеоумов та інших факторів.

При пошуку поранених вночі необхідно додатково:

- завчасно вивчити місцевість, намітити орієнтири;
- дотримуватися повної тиші при пошуку (можливо почути стогони пораненого);
- передбачити використання світлових сигналів для зв'язку і позначення місця знаходження пораненого;
- суворо дотримуватися світломаскування;
- проводити завчасно тренування з надання першої допомоги в нічних умовах.

Невірні дії військовослужбовців підрозділу можуть привести до загибелі пораненого. Знання елементарних правил транспортування постраждалих повинні стати необхідним мінімумом будь-якого військовослужбовця, який бере участь у бойових діях. Спосіб транспортування і перенесення потерпілих залежить від характеру і місця пошкодження, їх загального стану, а також від їх кількості військовослужбовців, що надають допомогу та їх фізичних можливостей. Для евакуації є два способи: з використання табельних і підручних засобів або без використання таких засобів.

Крім цього необхідно вирішити склад санінструкторів (санітарів) і при цьому оцінити ймовірність їх уразки вогневими засобами противника.

Винесення пораненого без використання табельних і підручних засобів може здійснюватися різними способами, наприклад, на руках перед собою; на плечі; на спині.

Винесення пораненого на руках перед собою здійснюється за відсутності ушкоджень кінцівок, та якщо поранений знаходиться у свідомості. Винесення пораненого на спині виконують, коли у пораненого

пошкоджені кінцівки, але він знаходиться у свідомості. Якщо поранений знаходиться в несвідомому стані його можна переносити на плечі.

При винесенні пораненого на руках перед собою необхідно: встати збоку від пораненого, опуститися на одне коліно, взяти пораненого однією рукою під спину, інший - під стегна, після чого встати на ноги.

При винесенні пораненого на плечі необхідно: встати на одне коліно, підняти пораненого в положення напівсидячи, підсунути під праву руку пораненого свою голову, обхопити його тулуб і навалити пораненого животом на своє праве або ліве плече. Тоді голова пораненого буде знаходитися за спиною, а ноги - на грудях санінструктора (санітара). Останній охоплює їх правою рукою і цією ж рукою береться за кисть правої руки пораненого, що звисає через ліве плече санітара.

При винесенні пораненого на спині необхідно: посадити пораненого на підвищенні, опустившись на одне коліно, стати спиною до пораненого між його ногами. Поранений охоплює санінструктора (санітара) за плечі або тримається за його ремінь близько пряжки. Взяти пораненого обома руками під стегна (зовні) і встати. При наявності поранення таза або стегна можлива фіксація пораненого за руку. Якщо поранений не може сидіти, тоді санінструктор (санітар) перекочує його на себе так само, як при перенесенні на спині.

При винесенні пораненого без використання табельних або підручних засобів двома санітарами можна використовувати такі способи. При перенесенні пораненого на руках, складених «замком» необхідно: з'єднати руки так, щоб утворилося сидіння, так зване «замком». «Замок» можна зробити, з'єднанням трьох рук - дві руки одного санітара і одна іншого. Вільна рука, покладена на плече першого санітара, служить опорою для спини пораненого, який сидить на імпровізованому «замку». Якщо поранений в змозі утримувати себе руками обнявши шиї санітарів, його можна переносити, зробивши сидіння «замок» з чотирьох складених рук.

Після чого встати обличчям один до одного по обидва боки пораненого, опуститися одному на праве, іншому - на ліве коліно, підняти і посадити пораненого на зімкнуті коліна, покласти руки пораненого собі на плечі і зробити зі своїх рук «замок», підвести його під сідниці пораненого і встати на ноги.

При перенесенні поранених на носилках санінструктори (санітари) працюють удвох. Для того щоб дії санітарів були узгодженими, призначаються перший і другий номери щоб всі заходи по перенесенні виконувалися по командах першого номера.

Укладання поранених на носилки може здійснюватися одним з таких способів: «на руках», «за одяг», «накатом».

Спосіб укладання на носилки «на руках». Санітари, підійшовши до лежачого на землі пораненого, стають з одного його боку і опускаються на одне або обидва коліна. Санітар, що знаходиться у голови пораненого, одну руку підсовує під спину, іншу - під поперек; поранений охоплює санітара руками за плечі. Другий санітар, що знаходиться біля ніг пораненого, підводить одну руку під його сідниці, іншу - під гомілки. За командою «Піднімай!» одночасно піднімають пораненого, а по команді «Опускай!» обережно опускають на носилки, по можливості надаючи пораненій частини тіла високе становище.

Спосіб укладання на носилки підняттям «за одяг». Перший номер по команді «Способом за одяг - берись!» береться за пояс пораненого однією рукою, інший - підтримує його голову. Другий номер береться однією рукою за складку штанів вище колін пораненого, інший - за його взуття, просунувши пальці всередину халяв. Потім по команді «Піднімай!», «Опускай!» санітари одночасно піднімають пораненого і укладають його на носилки.

Спосіб укладання на носилки «накатом». Для цього необхідно поставити розгорнуті носилки поруч з лежачим на землі пораненим (уздовж його тіла зі

здорової сторони). Підповзти до пораненого, з іншого боку. Підвести першому номеру одну руку під його спину, іншу - під сідниці, другому номеру ланки, що знаходиться біля ніг пораненого, підвести одну руку під його сідниці, а іншу - під гомілки. Поступово, обережно «хильнути» пораненого на ноші.

В ході евакуації призначається супроводжувальний медичний персонал, до обов'язків якого входить: спостереження за загальним станом поранених, справністю пов'язок, шин, а також за часом накладення кровоспинних джгутів; знати маршрут руху; змінювати, при необхідності, положення поранених на носилках; надання їм першої медичної допомоги; угамування спраги (за винятком поранених в живіт); надання допомоги при задоволенні природних потреб; захист від впливу виснажливої погоди; підтримування у поранених бадьорості і впевненості в одужанні.

Література:

1. Табуненко В. О., Панасюк О. О. Евакуація поранених в умовах ведення бойових дій. Збірник тез доповідей підсумкової науково-практичної конференції курсантів, слухачів та студентів. Секція 2, Технічні науки (22.04.2018). – Харків, НАНГУ, 2018. – с.66-67.

Хорсаженко К. І., студентка МФ

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ В ОХОРОНІ ПРАЦІ У КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Курс на євроінтеграцію, розпочатий Україною, ставить досить складні економічні, політичні, соціальні та інші завдання, серед яких важливим є формування відносин з працівниками на засадах соціальної відповідальності, а це означає, що українські підприємства повинні навчитися вибудовувати